

Suferințele Mântuitorului

Text biblic: Isaia 53:1-7

Versetul de aur

Noi rățaceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor. Isaia 53:6

Introducere

Isaia 53:1-7 prezintă cea mai puternică descriere a Mântuitorului nostru dintre toate pasajele. Pasajul din Isaia 52:13 până la 53:12 este citat de șapte ori în Noul Testament (Matei 8:17; Luca 22:37; Ioan 12:38; FA 8:32-33; Romani 10:16; 15:21; 1 Petru 2:22) și este menționat în peste alte 24 de pasaje.

Unii comentatori biblici îl descriu pe Isaia ca folosind ceea ce se numește „timpul trecut profetic”. Aceasta înseamnă că, deși Isaia privea secole în viitor atunci când prezicea aceste evenimente referitoare la Isus. Isaia a vorbit ca și cum acestea s-ar fi întâmplat deja. Aceasta este o modalitate de a evidenția certitudinea prezicerii. În afară de captivitatea poporului Israel, mai există și o altă captivitatea, cea a păcatului, care a afectat poporul Domnului.

Soluția acestei captivități a fost Salvatorul nostru, Isus Hristos.

Contextul lecției

I. Înfățișarea servitorului (Isaia 53:1-3)

A. Anunțat și descoperit (v 1)

Capitolul începe cu două întrebări retorice. Prima întrebare indică faptul că mesajul lui Dumnezeu ar fi greu de crezut. Isaia se întreabă dacă acest mesaj va fi întâmpinat cu acceptare.

Expresia „brațul Domnului” este un limbaj antropomorfic - adică atribuind caracteristici umane lui Dumnezeu pentru a ne ajuta să înțelegem cine este Dumnezeu și ce face El. Chiar dacă Dumnezeu este spirit (Ioan 4:24), Scriptura vorbește despre El ca având caracteristici fizice (Ps 34:15-16). Scriptura se referă adesea la „brațul” Domnului pentru a exprima puterea, tăria și veșnicia Sa (Deut 4:34; 5:15; 33:27; Ps 77:15; Isaia 52:10)

B. Umilit și disprețuit (v 2)

Neîncrederea în ceea ce privește Slujitorul s-ar putea datora, în parte, originii și firii sale umile și neatrăgătoare. Expresia „a crescut înaintea lui” arată o relație distinctă între Dumnezeu Tatăl și Slujitorul său.

Textul folosește două metafore botanice pentru a exprima originea umilă a slujitorului. Un vlăstar fraged este delicat, gata să se rupă în condiții adverse; o rădăcină din pământ uscat este în pericol de a muri fără apă adecvată (Ps 1:3).

C. Disprețuit și Părăsit (v 3)

În timpul slujirii sale pământești, Isus s-a confruntat cu respingerea lumii și a propriului său popor: „El era în lume și lumea a fost făcută prin el, dar lumea nu l-a cunoscut”.

II. Suferințele Robului (Isaia 53:4-7)

A. Lovit de Dumnezeu (v4)

Continuăm să vedem idei paralele, sintagma „a luat suferințele noastre și le-a

purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui” face descrierea mării dureri a robului care include acum o explicație pentru suferință: El poartă greutatea durerilor și necazurilor noastre. Oamenii pe care Mântuitorul (Robul) vine să-i salveze ajung să fie chiar ei cei care îl declară pedepsit de Dumnezeu.

B. Pedepsit pentru păcatele noastre (v 5-6)

Ca rezultat al suferințelor lui Isus putem experimenta pacea cu Dumnezeu și putem fi absolviți de păcatele noastre. O astfel de pace și împăcare sunt disponibile datorită sacrificiului Slujitorului (Rom 3:24-26; 4:25; 2 Cor 5:18-19; Evrei 9:28; 10:10). Oamenii sunt comparați cu oile în numeroase locuri din Biblie (2 Sam 24:17; Ps 78:52; 95:7; Ez 34:11-12; Matei 9:36; Ioan 10:1-16). Comparațiile nu sunt măgulitoare. Oile tind să se rățacească, iar oamenii fac inevitabil același lucru atunci când merg pe căile lor și trăiesc independent de îndrumarea lui Dumnezeu.

C. Tăcut în fața chinurilor (v 7)

Tăcerea lui Isus în timpul persecuției sale contrastează cu cât de des a vorbit în timpul slujirii sale. El a folosit cuvinte pentru a porunci furtunilor să înceteze, pentru a scoate demoni, pentru a vindeca o gamă largă de boli și chiar pentru a învia morții. Și, în mod ironic, cuvintele sale i-au redus la tăcere pe dușmanii săi (Luca 14:2-6; 20:20-26). Dar când a venit vorba să vorbească despre apărarea Sa, nu a spus nimic. Tăcerea lui Isus în fața acuzatorilor Lui a întruchipat hotărârea sa de a îndeplini scopul răscumpărător al Tatălui său. A fost o „putere tăcută”. Fără îndoială, există momente când noi, în tăcere, ar trebui să reflectăm asupra cât de puternic vorbește încă tăcerea lui Isus.

CONCLUZII

Când analizăm slujirea lui Isaia pentru Ezechia, și o comparăm cu conținutul din Isaia 53, observăm dubla natură a slujirii unui profet. Una poate fi numită vestira a ceea ce se va întâmpla atunci când profetul aduce mesajul lui Dumnezeu celor din jurul lui. Cealaltă poate fi etichetată ca vestire, în care profetul a privit înainte în timp pentru a declara planul lui Dumnezeu pentru viitor. Acest plan, care a inclus faptul că Isus poartă păcatele noastre, a avut un impact nu numai asupra celor din timpul Său, ci și asupra întregii lumi.

Ce trebuie să memorăm: Isus este slujitorul căruia îi slujim.